

[Hedelund.]

nisteren er klar over, at vi fra vor Side er enige om at gøre, hvad vi kan, for at dæmme op for den meningsløse Kørsel, der finder Sted med Motorcyklerne. Der kunde jeg f. Eks. tænke mig, at Ministeren vilde benytte Punkt 16 om Ansvarsforsikringen, hvorefter Ministeren, naar der er særlig Fare for Færdselssikkerheden, kan paalægge saadanne Selvrisiko-Beløb; der var der Mulighed for, at vi kunde anvende Systemet.

Selvfølgelig kan jeg ogsaa tiltræde Bestemmelserne i Punkt 14, hvorefter man nu ogsaa vil kunne rejse Tiltale overfor de Chauffører, der paa Grund af Overanstrengelse, Mangel paa Søvn, forudgaaende Nydelse af Spiritus o. s. v. bliver en Hindring for Færdselen, da jeg har haft Lejlighed til sammen med Færdselsudvalget at forhandle om hele dette Spørgsmaal. Jeg skal ikke opholde mig ved, at jeg selvfølgelig havde ønsket, at man havde taget Hensyn til den Formulering og den Redaktion, som Statspolitichefen og jeg giver Udtryk for i en Mindretalsudtalelse i Betænkningen. Maa-ske vilde Resultatet i Virkeligheden blive det samme, saa jeg skal ikke gøre Ophævelser, men tiltræde Forslaget.

Efter at jeg her har gjort Rede for en Del af de vigtigste Bestemmelser, skal jeg slutte med at gentage, at vi fra vor Side vil stille os overordentlig imødekommende overfor den højtærede Minister under de Forhandlinger, der videre skal føres om dette Spørgsmaal.

Ulrich: Jeg skal begynde med at komplimentere den højtærede Justitsminister, fordi han her har forelagt et Forslag om Færdsel, som er blevet grundlagt paa den Maade, at der gennem en sagkyndig Kommission eller Udvalg, hvad man vil kalde det, er gjort en Indstilling, som Ministeren har fulgt paa omtrent alle Punkter. Den eneste Fejl, den højtærede Minister — efter det ærede Medlem Hr. Hedelunds Mening — har gjort, er, at han ikke har fulgt det ærede Medlems Mindretalsindstilling. Men ellers synes jeg den højtærede Minister har været overordentlig heldig med dette Lovforslag.

Den første Færdselslov, der blev givet, i 1923, har vist sig i det store og hele at virke tilfredsstillende. Den har lært Folk

at følge ganske bestemte Regler og givet dem en begrundet Formodning om, at andre vejfarende fulgte de samme Regler. Den nugældende Lov gav kun enkelte Regler, som der var Sandsynlighed for meget hurtigt vilde gaa ind i Befolkningens Bevidsthed, og jeg tror, enhver vil indrømme, at dette er sket.

Nu har den Lov virket i saa mange Aar, at der sikkert er Rimelighed for at gaa videre og søge yderligere Regler indprentet i Folks Bevidsthed, med andre Ord udpensle Færdselsreglerne i noget større Grad. Jeg tror, det er rigtigt at gøre et Forsøg herpaa. Men paa den anden Side tror jeg, man paa enkelte Omraader er gaaet lidt for vidt og har optaget for mange af de forskelligartede Politivedtægters Bestemmelser i Lovforslaget. Thi naar man dog ikke fuldstændig undgaar ved Siden af Færdselslovens Bestemmelser at faa Færdselsbestemmelser i Politivedtægterne, kunde man sikkert ogsaa have undladt at optage i Loven nogle af de Bestemmelser, man har fisket op rundt om af de bestaaende Politivedtægter. Jeg skal senere i mit Foredrag komme ind paa at vise, hvilke Punkter der er blevet for omstændelige i det foreliggende Lovforslag.

Lovforslaget har faaet lidt rigeligt med Paragraffer. Der er blevet 40 Paragraffer; medens der i den gældende Færdselslov kun er 24. Der er altsaa 16 nye Paragraffer, som Befolkningen skal belemres med at sætte sig ind i for at være fuldstændig à jour med den nye Færdselslov. Der er imidlertid sket det heldige, at man har inddelt Loven i forskellige Afdelinger, hvilket ikke er Tilfældet med den nugældende Lov. Dette er altid praktisk og heldigt, thi derved gaar Lovens Bestemmelser lettere ind i Folks Bevidsthed, og særlig er der det Forhold til Stede, at Folk kan slaa op paa de bestemte Afdelinger af Loven og hurtigt gøre sig bekendt med de Regler, der i det paagældende Tilfælde gælder dem, enten det nu er ridende, kørende, Cyklister eller Fodgængere. Loven er inddelt i 7 Afdelinger, og det synes jeg er overordentlig fornuftigt.

I den første Afdeling gives der almindelige Bestemmelser for Færdselen, og den Maade, hvorpaa § 1 er inddelt: i 5 Stykker, af hvilke 3 er nye, mener jeg ogsaa er meget heldig. Dette at slaa fast, hvad man